

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

4 septembrie 2014 *

„Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 — Procedura europeană de somație de plată — Lipsa unei comunicări sau a unei notificări valide — Efecte — Somație europeană de plată declarată executorie — Opoziție — Reexaminare în cazuri excepționale — Termene”

În cauzele conexate C-119/13 și C-120/13,

având ca obiect cereri de decizie preliminară formulate în temeiul articolului 267 TFUE de Amtsgericht Wedding (Germania), prin deciziile din 7 ianuarie și, respectiv, din 5 februarie 2013, primite de Curte la 14 martie 2013, în procedurile

eco cosmetics GmbH & Co. KG

împotriva

Virginie Laetitia Barbara Dupuy (C-119/13),

și

Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. mbH

împotriva

Tetyana Bonchuk (C-120/13),

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul M. Ileșiș, președinte de cameră, domnii C. G. Fernlund și A. Ó Caoimh, doamna C. Toader (raportor) și domnul E. Jarašiūnas, judecători,

avocat general: domnul Y. Bot,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru doamna Dupuy, de M. Stawska-Höbel, Rechtsanwältin;

— pentru guvernul german, de T. Henze și de J. Kemper, în calitate de agenți;

* Limba de procedură: germana.

- pentru guvernul elen, de F. Dedousi și de M. Skorila, în calitate de agenți;
 - pentru guvernul italian, de G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de L. D’Ascia, avvocato dello Stato;
 - pentru Comisia Europeană, de A.-M. Rouchaud-Joët și de B. Eggers, în calitate de agenți,
- după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 9 aprilie 2014,
- pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererile de decizie preliminară privesc interpretarea Regulamentului (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată (JO L 399, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 9, p. 108).
- 2 Aceste cereri au fost formulate în cadrul a două litigii, primul între eco cosmetics GmbH & Co. KG (denumită în continuare „eco cosmetics”), cu sediul social în Germania, pe de o parte, și doamna Dupuy, cu domiciliul în Franța, pe de altă parte, iar al doilea între Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. mbH, cu sediul social în Austria, pe de o parte, și doamna Bonchyk, cu domiciliul în Germania, pe de altă parte, cu privire la proceduri europene de somație de plată.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 3 Considerentele (13), (19) și (23)-(25) ale Regulamentului nr. 1896/2006 sunt redactate după cum urmează:

„(13) Reclamantul ar trebui să fie obligat să furnizeze, în cererea de somație europeană de plată, informații suficiente pentru identificarea și justificarea clară a creanței astfel încât să permită părâtului să decidă în cunoștință de cauză fie să se opună acesteia, fie să nu o conteste.

[...]

(19) Având în vedere diferențele între normele de procedură civilă din statele membre și în special cele care reglementează comunicarea și notificarea actelor, este necesar să se dea o definiție precisă și detaliată a standardelor minime care ar trebui să se aplice în cadrul procedurii europene a somației de plată. În special, în ceea ce privește respectarea acestor standarde, nu ar trebui să fie considerată suficientă o modalitate de comunicare sau de notificare a somației europene de plată bazată pe o ficțiune juridică.

[...]

(23) Pentru a face opoziție, părâtul poate utiliza formularul tip stabilit de către prezentul regulament. Cu toate acestea, instanțele ar trebui să ia în considerare orice altă formă scrisă de opoziție în cazul în care aceasta este exprimată cu claritate.

- (24) O opoziție prezentată în termenul prevăzut ar trebui să pună capăt procedurii europene a somației de plată și să ducă la trecerea automată a litigiului la procedura civilă de drept comun, cu excepția cazului în care reclamantul a cerut în mod expres oprirea procedurii în această eventualitate. În sensul prezentului regulament, conceptul de «procedură civilă de drept comun» nu ar trebui să fie neapărat interpretat în conformitate cu legislația națională.
- (25) După expirarea termenului prevăzut pentru a face opoziție, pârâtul ar trebui să aibă dreptul, în anumite cazuri excepționale, să ceară o reexaminare a somației europene de plată. Dreptul de a solicita o reexaminare în circumstanțe excepționale nu ar trebui să însemne că pârâtul dispune de o a doua posibilitate de a se opune creanței. În cursul procedurii de reexaminare, evaluarea temeiniciei creanței ar trebui să se limiteze la examinarea motivelor care decurg din circumstanțele excepționale invocate de pârât. Celelalte circumstanțe excepționale ar putea în special include cazul în care somația europeană de plată se întemeie pe informații false furnizate în formularul de cerere.”
- 4 Potrivit considerentului (27) al regulamentului menționat „[...] procedurile de executare a somației europene de plată ar trebui să fie în continuare reglementate de legislația națională”.
- 5 Articolul 1 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 1896/2006 prevede:
- „Prezentul regulament are drept obiect:
- (a) simplificarea, accelerarea și reducerea costurilor litigiilor transfrontaliere referitoare la creanțele pecuniare necontestate prin instituirea unei proceduri europene de somație de plată.”
- 6 Articolul 6 din regulamentul menționat, intitulat „Competența”, prevede la alineatul (1):
- „În sensul aplicării prezentului regulament, competența se determină în conformitate cu normele de drept comunitar aplicabile în materie, în special Regulamentul (CE) nr. 44/2001 [al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74)].”
- 7 Articolul 12 alineatele (3) și (5) din Regulamentul nr. 1896/2006 are următorul cuprins:
- „(3) În somația europeană de plată, pârâtul este informat cu privire la posibilitatea:
- (a) de a plăti reclamantului suma care este menționată în somația de plată;
- sau
- (b) de a se opune somației de plată făcând opoziție la instanța de origine, opoziție care trebuie trimisă în termen de treizeci de zile de la data la care i s-a comunicat sau notificat somația.
- [...]
- (5) Instanța se asigură că somația de plată este comunicată sau notificată pârâtului în conformitate cu legislația națională, potrivit modalităților conforme standardelor minimale stabilite la articolele 13, 14 și 15.”

- 8 Articolul 13 din Regulamentul nr. 1896/2006, intitulat „Comunicarea sau notificarea însoțită de confirmarea de primire de către pârât”, prevede:

„Somația europeană de plată poate fi comunicată sau notificată pârâtului în conformitate cu legislația națională a statului în care trebuie efectuată comunicarea sau notificarea, într-unul din următoarele moduri:

- (a) comunicare sau notificare personală, pârâtul semnând o confirmare de primire care conține data primirii;
 - (b) comunicare sau notificare personală printr-un document semnat de persoana competentă care a efectuat comunicarea sau notificarea, cu mențiunea că pârâtul a primit actul sau că a refuzat să îl primească fără niciun motiv legitim, precum și cu data la care a fost comunicat sau notificat actul;
 - (c) comunicare sau notificare prin poștă, pârâtul semnând și trimițând înapoi o confirmare de primire care conține data primirii;
 - (d) comunicare sau notificare prin mijloace electronice, cum ar fi faxul sau poșta electronică, pârâtul semnând și trimițând înapoi o confirmare de primire care conține data primirii.”
- 9 Articolul 14 alineatele (1) și (2) din acest regulament, intitulat „Comunicarea sau notificarea neînsoțită de confirmarea de primire de către pârât”, prevede:

„(1) Somația europeană de plată poate fi, de asemenea, comunicată sau notificată pârâtului în conformitate cu legislația națională a statului în care trebuie efectuată comunicarea sau notificarea, într-unul din următoarele moduri:

- (a) comunicare sau notificare personală, la adresa personală a pârâtului, unor persoane care locuiesc la aceeași adresă ca acesta sau care sunt angajate la această adresă;
 - (b) în cazul în care pârâtul este un lucrător care desfășoară o activitate independentă sau o persoană juridică, comunicare sau notificare personală, în localurile comerciale ale pârâtului, unor persoane angajate ale pârâtului;
 - (c) depunerea somației în cutia poștală a pârâtului;
 - (d) depunerea somației la un oficiu poștal sau la autoritatea publică competentă și comunicare scrisă cu privire la această depunere în cutia poștală a pârâtului, cu condiția ca această comunicare scrisă să menționeze clar natura juridică a actului sau faptul că este echivalentă cu o notificare sau comunicare și că de la această dată încep să curgă termenele;
 - (e) prin poștă fără dovada prevăzută la alineatul (3), atunci când pârâtul este domiciliat în statul membru de origine;
 - (f) prin mijloace electronice cu confirmare de primire automată, cu condiția ca pârâtul să fi acceptat expres în prealabil acest mod de comunicare sau notificare.
- (2) În sensul prezentului regulament, comunicarea sau notificarea în temeiul alineatului (1) nu este admisă în cazul în care adresa pârâtului nu este cunoscută cu certitudine.”

- 10 Articolul 15 din același regulament, intitulat „Comunicarea sau notificarea unui reprezentant”, are următorul cuprins:

„Comunicarea sau notificarea în temeiul articolelor 13 sau 14 se poate face, de asemenea, unui reprezentant al pârâtului.”

- 11 Potrivit articolului 16 din Regulamentul nr. 1896/2006:

„(1) Pârâtul poate face opoziție la somația europeană de plată la instanța de origine utilizând formularul tip F din anexa VI care îi este transmis odată cu somația europeană de plată.

(2) Opoziția se trimite în termen de treizeci de zile de la data comunicării sau notificării somației către pârât.

(3) Pârâtul indică în opoziție că el contestă creanța fără a fi obligat să precizeze motivele acestei contestații.

[...]”

- 12 Articolul 17 alineatul (1) din regulamentul menționat prevede:

„În cazul în care s-a făcut opoziție în termenul prevăzut la articolul 16 alineatul (2), procedura continuă în fața instanțelor competente din statul membru de origine în conformitate cu normele de procedură civilă de drept comun, cu excepția cazului în care reclamantul a cerut expres ca procedura să ia sfârșit în acest caz.

[...]”

- 13 Articolul 18 din același regulament, intitulat „Forța executorie”, prevede:

(1) În cazul în care, în termenul prevăzut la articolul 16 alineatul (2), luând în considerare un termen suplimentar necesar sosirii opoziției, nu a fost făcută nicio opoziție la instanța de origine, instanța de origine declară de îndată că somația europeană de plată este executorie, utilizând formularul tip G din anexa VII. Instanța verifică data la care a fost comunicată sau notificată somația de plată.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), condițiile formale necesare dobândirii forței executorii sunt reglementate de legislația statului membru de origine.

(3) Instanța trimite somația europeană de plată executorie pârâtului.”

- 14 Articolul 20 din Regulamentul nr. 1896/2006, intitulat „Reexaminarea în cazuri excepționale”, prevede:

„(1) După expirarea termenului prevăzut la articolul 16 alineatul (2), pârâtul are dreptul să ceară reexaminarea somației europene de plată în fața instanței competente din statul membru de origine în cazul în care:

(a) (i) somația de plată a fost comunicată sau notificată în conformitate cu una din modalitățile prevăzute la articolul 14;

și

(ii) comunicarea sau notificarea nu a intervenit în timp util pentru a-i permite să-și pregătească apărarea, fără ca acest lucru să-i poată fi imputabil,

sau

(b) pârâtul a fost împiedicat să-și conteste creanța de cauze de forță majoră sau datorită unor circumstanțe extraordinare, fără ca acest lucru să-i poată fi imputabil,

cu condiția ca, în ambele cazuri, să acționeze cu promptitudine.

(2) După expirarea termenului prevăzut la articolul 16 alineatul (2), pârâtul are, de asemenea, dreptul să ceară reexaminarea somației europene de plată în fața instanței competente din statul membru de origine atunci când somația de plată a fost emisă în mod vădit eronat, ținând seama de cerințele stabilite de prezentul regulament sau având în vedere alte circumstanțe excepționale.

(3) În cazul în care instanța respinge cererea pârâtului pe motiv că nu este îndeplinită niciuna din condițiile de reexaminare menționate la alineatele (1) și (2), somația europeană de plată rămâne valabilă.

În cazul în care instanța hotărăște că reexaminarea se justifică pe motiv că este îndeplinită una din condițiile de reexaminare menționate la alineatele (1) și (2), somația europeană de plată este nulă și neavenită.”

15 Articolul 21 alineatul (1) din regulamentul menționat prevede:

„Fără a aduce atingere dispozițiilor prezentului regulament, procedurile de executare sunt reglementate de legislația statului membru de executare.

Somația europeană de plată devenită executorie se execută în aceleași condiții ca o hotărâre executorie luată în statul membru de executare.”

16 Articolul 26 din același regulament, intitulat „Relația cu dreptul procesual național”, are următorul cuprins:

„Orice aspect de procedură care nu este reglementat în mod expres prin prezentul regulament este reglementat de legislația națională.”

Dreptul german

17 În dreptul german, Codul de procedură civilă (Zivilprozessordnung) indică procedura care trebuie urmată în materia somației de plată.

Litigiile principale și întrebările preliminare

Cauza C-119/13

18 Eco cosmetics, o societate de drept german, a solicitat instanței de trimitere emiterea unei somații europene de plată împotriva doamnei Dupuy, cu domiciliul în Franța.

19 La 22 martie 2010, Amtsgericht Wedding (Judecătoria Wedding) a admis cererea menționată în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul nr. 1896/2006 și a emis somația europeană de plată solicitată, pe care a notificat-o ulterior printr-o scrisoare recomandată internațională cu confirmare de primire. După cum rezultă din confirmarea de primire, această somație a fost notificată la 31 martie 2010 la adresa indicată de eco cosmetics. Confirmarea de primire nu conține alte indicații privind notificarea.

- 20 La 20 mai 2010, instanța de trimitere a declarat somația menționată executorie.
- 21 Prin intermediul scrisorii din 28 iulie 2010, întocmită de avocatul său, doamna Dupuy a contestat somația de plată în cauză. Prin scrisoarea din 5 august 2010, instanța de trimitere a arătat că opoziția era tardivă și că, la acel stadiu, era posibilă doar introducerea unei cereri de reexaminare în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul nr. 1896/2006.
- 22 Două luni mai târziu, prin scrisoarea din 7 octombrie 2010, doamna Dupuy a formulat o cerere de reexaminare, fără a prezenta detalii precise cu privire la fond. Șase luni mai târziu, prin scrisoarea din 13 aprilie 2011 întocmită de avocatul său, aceasta și-a motivat cererea de reexaminare.
- 23 Doamna Dupuy invocă, printre altele, faptul că somația europeană de plată emisă împotriva sa nu i-a fost notificată niciodată. Aceasta precizează că își părăsise locuința situată la adresa indicată de eco cosmetics din luna octombrie 2009 și că a aflat de respectiva somație numai prin intermediul băncii sale la data de 23 iulie 2010.

Cauza C-120/13

- 24 Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. mbH, o bancă de drept austriac, a solicitat instanței de trimitere emiterea unei somații europene de plată împotriva doamnei Bonchyk, cu domiciliul în Germania.
- 25 La 2 septembrie 2010, Amtsgericht Wedding a emis somația europeană de plată solicitată și a încercat în două rânduri, fără succes, să notifice somația în cauză prin poștă la adresele indicate de banca menționată.
- 26 Ulterior, aceeași bancă a indicat o altă adresă la care somația europeană de plată în cauză a fost notificată prin depunere în cutia poștală la data de 1 februarie 2011.
- 27 La 10 martie 2011, Amtsgericht Wedding a declarat somația respectivă executorie.
- 28 Prin faxul din 1 iunie 2011, doamna Bonchyk a contestat somația europeană de plată emisă împotriva sa. Aceasta a susținut că a aflat de existența acestei somații numai din întâmplare și că, din anul 2009, ea nu mai locuia la adresa la care a fost notificată somația.
- 29 Prin scrisoarea din 17 iunie 2011, Amtsgericht Wedding a comunicat doamnei Bonchyk că opoziția formulată era tardivă și că, la acel stadiu, era posibilă doar introducerea unei cereri de reexaminare în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul nr. 1896/2006. Prin scrisoarea din 24 iunie 2011, întocmită de avocatul său, persoana interesată a formulat o cerere de reexaminare.
- 30 În aceste condiții, Amtsgericht Wedding a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare, care sunt formulate în mod identic în cauzele C-119/13 și C-120/13, cu excepția celei de a doua întrebări preliminare, care este specifică cauzei C-119/13:
- „1) Regulamentul nr. 1896/2006 [...] trebuie interpretat în sensul că pârâtul poate formula o cerere de reexaminare judiciară a somației europene de plată atunci când somația de plată nu i-a fost comunicată sau notificată deloc sau nu i-a fost comunicată sau notificată în mod valabil? Prin analogie, se poate invoca în această privință în special articolul 20 alineatul (1) sau articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2006?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Este obligat pârâtul să respecte limite de timp pentru cererea sa de reexaminare în cazul în care somația de plată nu i-a fost comunicată sau notificată în mod valabil sau deloc? Se poate invoca în această privință în special reglementarea prevăzută la articolul 20 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1896/2006?

3) De asemenea în cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Care sunt consecințele juridice din perspectiva dreptului procesual în cazul în care cererea de reexaminare este admisă? Se poate invoca în această privință prin analogie în special articolul 20 alineatul (3) sau articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1896/2006?"

- 31 Prin Ordonanța președintelui Curții din 8 aprilie 2013, cauzele C-119/13 și C-120/13 au fost conexe pentru buna desfășurare a procedurii scrise și orale, precum și în vederea pronunțării hotărârii.

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

- 32 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în cadrul procedurii de cooperare între instanțele naționale și Curte instituite prin articolul 267 TFUE, este de competența acesteia să ofere instanței naționale un răspuns util, care să îi permită să soluționeze litigiul cu care este sesizată. Din această perspectivă, Curtea trebuie, dacă este cazul, să reformuleze întrebările care îi sunt adresate. Astfel, misiunea Curții este de a interpreta toate dispozițiile de drept al Uniunii care sunt necesare instanțelor naționale pentru a statua în cauzele cu care sunt sesizate, chiar dacă respectivele dispoziții nu sunt expres indicate în întrebările adresate de aceste instanțe (Hotărârea Worten, C-342/12, EU:C:2013:355, punctul 30 și jurisprudența citată).
- 33 În consecință, chiar dacă, pe plan formal, întrebările adresate se referă în principal la interpretarea articolului 20 din Regulamentul nr. 1896/2006, o astfel de împrejurare nu împiedică Curtea să furnizeze toate elementele de interpretare a dreptului Uniunii care pot fi utile pentru judecarea cauzelor principale. În această privință, revine Curții sarcina de a extrage din ansamblul elementelor furnizate de instanța națională și mai ales din motivarea deciziilor de trimitere elementele de drept al Uniunii care necesită o interpretare, având în vedere obiectul litigiilor (Hotărârea Worten, EU:C:2013:355, punctul 31 și jurisprudența citată).
- 34 În speță, din dosarele aflate la dispoziția Curții reiese că instanța de trimitere nu exclude aplicarea, în împrejurările din cauzele principale, a procedurii de opoziție prevăzute la articolele 16 și 17 din Regulamentul nr. 1896/2006. În plus, guvernele elen și italian consideră că aceste dispoziții sunt singurele aplicabile în împrejurările din cauzele principale.
- 35 Interpretarea articolelor 18 și 19 din acest regulament este de asemenea relevantă în cadrul litigiilor principale, dat fiind că somațiile europene de plată au fost declarate executorii de instanța de trimitere.
- 36 În aceste condiții, pentru a oferi un răspuns util instanței de trimitere, este necesară reformularea primei întrebări în sensul că privește, în esență, problema dacă Regulamentul nr. 1896/2006 trebuie interpretat în sensul că procedurile prevăzute la articolele 16-20 din acest regulament sunt aplicabile atunci când se constată că o somație de plată nu a fost comunicată sau notificată în conformitate cu normele minime stabilite la articolele 13-15 din regulamentul menționat.

- 37 În această privință, trebuie arătat de la bun început că din articolul 12 alineatul (5) și din articolele 13-15 din Regulamentul nr. 1896/2006 rezultă că toate somațiile vizate de acest regulament trebuie să facă obiectul unei comunicări sau al unei notificări care, respectând unul dintre modurile descrise la articolele 13-15 menționate, este conformă cu normele minime impuse de regulamentul menționat. După cum a arătat avocatul general la punctele 36-41 din concluzii, în caz de nerespectare a acestor norme minime, echilibrul între obiectivele rapidității și eficacității, urmărite de Regulamentul nr. 1896/2006, pe de o parte, și respectarea dreptului la apărare, pe de altă parte, ar fi compromis.
- 38 În ceea ce privește, în primul rând, eventuala aplicare a procedurii de opoziție prevăzute la articolele 16 și 17 din Regulamentul nr. 1896/2006, trebuie precizat că, după cum rezultă din considerentul (24) al regulamentulului menționat, opoziția este calea ordinară care pune capăt procedurii europene a somației de plată, ducând la trecerea automată a litigiului la procedura civilă de drept comun.
- 39 Astfel, de îndată ce creanțele care stau la originea unei somații europene de plată sunt contestate prin intermediul opoziției, procedura specială reglementată de Regulamentul nr. 1896/2006 nu se mai aplică, dat fiind că, în conformitate cu articolul 1 alineatul (1) litera (a) din regulamentul menționat, aceasta are drept obiect doar „simplificarea, accelerarea și reducerea costurilor litigiilor transfrontaliere referitoare la creanțele pecuniare necontestate”.
- 40 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 16 din Regulamentul nr. 1896/2006, pârâtul poate face opoziție la somația europeană de plată la instanța de origine utilizând formularul tip F care îi este transmis odată cu formularul tip E care conține somația. Opoziția trebuie să fie făcută în termen de 30 de zile de la data comunicării sau notificării somației.
- 41 Or, în măsura în care somația europeană de plată nu este comunicată sau notificată în conformitate cu normele minime stabilite la articolele 13-15 din Regulamentul nr. 1896/2006, pârâtul nu primește formularele menționate la punctul 40 din prezenta hotărâre și nu este, așadar, informat în mod corespunzător cu privire la existența și la temeiul somației europene de plată emise împotriva sa. Într-un astfel de caz, pârâtul nu dispune în mod necesar de toate informațiile utile care să îi permită să decidă dacă trebuie sau nu trebuie să se opună acestei somații.
- 42 O asemenea situație nu poate fi compatibilă cu dreptul la apărare, astfel încât aplicarea procedurii de opoziție prevăzute la articolele 16 și 17 din Regulamentul nr. 1896/2006 nu poate fi avută în vedere în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal.
- 43 În al doilea rând, trebuie precizat că, în lipsa unei comunicări sau a unei notificări conforme cu normele minime stabilite la articolele 13-15 din Regulamentul nr. 1896/2006, termenul de introducere a opoziției prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din acest regulament nu începe să curgă, astfel încât validitatea procedurilor care depind de expirarea termenului respectiv, precum declararea forței executorii prevăzute la articolul 18 din regulamentul menționat sau cererea de reexaminare menționată la articolul 20 din acesta, este pusă sub semnul întrebării, chiar dacă procedurile în cauză au fost deja inițiate.
- 44 În ceea ce privește în special procedura de reexaminare, trebuie amintit că aceasta este inițiată, după cum indică însuși titlul articolului 20 din Regulamentul nr. 1896/2006, doar „în cazuri excepționale” prevăzute în mod limitativ la articolul menționat, lipsa comunicării sau notificării nefăcând parte din aceste situații excepționale.
- 45 În orice caz, trebuie amintit că, în temeiul articolului 26 din Regulamentul nr. 1896/2006, orice aspect de procedură care nu este reglementat în mod expres prin acest regulament „este reglementat de legislația națională”, astfel încât, într-o asemenea situație, o aplicare prin analogie a regulamentulului menționat este exclusă.

- 46 Or, în speță, Regulamentul nr. 1896/2006 nu face nicio mențiune în ceea ce privește eventualele căi de atac oferite părâtului atunci când abia după declararea forței executorii a unei somații europene de plată se constată că această somație nu a fost comunicată sau notificată în conformitate cu normele minime enunțate la articolele 13-15 din regulamentul menționat.
- 47 Rezultă că, într-o astfel de situație, aceste aspecte procedurale sunt reglementate în continuare de legislația națională conform articolului 26 din Regulamentul nr. 1896/2006.
- 48 În orice caz, trebuie subliniat că, după cum reiese din cuprinsul punctului 43 din prezenta hotărâre, atunci când o somație europeană de plată nu a fost comunicată sau notificată în conformitate cu normele minime stabilite la articolele 13-15 din Regulamentul nr. 1896/2006, în privința acesteia nu se poate aplica procedura de executare prevăzută la articolul 18 din regulamentul menționat. Rezultă că declararea forței executorii a unei astfel de somații de plată trebuie considerată nevalidă.
- 49 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la prima întrebare că Regulamentul nr. 1896/2006 trebuie interpretat în sensul că procedurile prevăzute la articolele 16-20 din acest regulament nu sunt aplicabile atunci când se constată că o somație europeană de plată nu a fost comunicată sau notificată în conformitate cu normele minime stabilite la articolele 13-15 din regulamentul menționat. Atunci când o astfel de neregularitate este constatată abia după declararea forței executorii a unei somații europene de plată, părâtul trebuie să dispună de posibilitatea de a denunța neregularitatea respectivă, care trebuie să determine, în cazul în care este dovedită în mod corespunzător, nevaliditatea acestei declarări a forței executorii.

Cu privire la a doua și la a treia întrebare

- 50 Având în vedere răspunsul dat la prima întrebare, nu este necesar să se răspundă la a doua și la a treia întrebare adresată.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 51 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară:

Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată trebuie interpretat în sensul că procedurile prevăzute la articolele 16-20 din acest regulament nu sunt aplicabile atunci când se constată că o somație europeană de plată nu a fost comunicată sau notificată în conformitate cu normele minime stabilite la articolele 13-15 din regulamentul menționat.

Atunci când o astfel de neregularitate este constatată abia după declararea forței executorii a unei somații europene de plată, părâtul trebuie să dispună de posibilitatea de a denunța neregularitatea respectivă, care trebuie să determine, în cazul în care este dovedită în mod corespunzător, nevaliditatea acestei declarări a forței executorii.

Semnături